נובמבר 2026

JPPI
המכון למדיניות העם היהודי
THE JEWISH PEOPLE POLICY INSTITUTE

מדד JPPI לחברה הישראלית

הבחירות לכנסת ה-26 הסתיימו בלי שאף "גוש" ברור של מפלגות זוכה לרוב בכנסת הנכנסת. רוב הישראלים אינם מרוצים מהתוצאה. זה מצבם של היהודים, בעיקר משום שאף מחנה לא ניצח, הערבים דווקא מרוצים, משום שמפלגותיהם הגיעו לשיא של ייצוג בכנסת. שלושה מכל ארבעה ישראלים סבורים שהבחירות היו גורליות, אבל התנאים שהם מציבים לא מאפשרים הרכב של רוב לשום ממשלה: ארבעה מכל עשרה רוצים ממשלה של גוש השינוי בתמיכת המפלגות הערביות, רבע ממשלת אחדות של הליכוד וישר, ושישית ממשלת נתניהו עם מפלגה מגוש השינוי. בהתאם, הרכבת קואליציה היא בעיני הציבור (כמו גם בעיני הפוליטיקאים שעוסקים בה) משימה מסובכת: הישראלי הממוצע פוסל לשותפות קואליציונית ארבע מאחת-עשרה המפלגות שנכנסו לכנסת, ורק קואליציה אחת - ליכוד, ישר, ביחד וישראל ביתנו - אינה נפסלת על ידי כמחצית מהציבור (אבל זו אינה מגיעה לרוב של 61). בדו"ח כמה חלקים המתייחסים לתוצאות הבחירות ולפירושן, לאתגרים הדחופים שעל הממשלה הבאה לפתור, למגבלות שהציבור מציב להרכבת הקואליציה, לתחושת הניצחון במלחמה, לאופטימיות ולרצון להגר, ולמדינות הנתפסות כידידותיות לישראל.

הממצאים העיקריים

מחצית מהישראלים מפרשים את התוצאה כהודעה נגד המשך כהונת אותה ממשלה, בקרב היהודים ארבעה מכל עשרה, סבורים שרוב הציבור היהודי דווקא תומך בממשלה.

האתגר הדחוף בעיני היהודים לממשלה הבאה - ביטחון ומערכת המשפט, בעיני הערבים - פשיעה ויוקר המחיה. בין מצביעי הגושים כמעט אין נושא מוסכם משותף.

הישראלי הממוצע פוסל ארבע מפלגות לשותפות קואליציונית, כעשירית פוסלים מפלגות באופן שהם עצמם אינם יכולים להרכיב קואליציה של 61.

העיקרון המוסכם ביותר כתנאי לקואליציה: הסכמה לעקרון של "מדינה יהודית ודמוקרטית". אחריו - שני עקרונות שקודמו על ידי מפלגות גוש השינוי: ועדת חקירה ממלכתית וגיוס חרדים.

4 מכל 10 ישראלים מרגישים שישראל ניצחה במלחמה עלייה קלה לעומת אוקטובר. תחושת הניצחון על איראן ירדה בקרב היהודים לארבעה מכל עשרה.

מי שמרגישים ניצחון במלחמה אופטימיים פי שניים ביחס לעתיד המדינה ממי שאינם מרגישים ניצחון, וכמעט אינם שוקלים הגירה.

מחצית נותנים לניצחון על איראן ועל חמאס אותו דירוג, מי שמבחין בין תוצאות החזיתות נוטה להניח ניצחון על חמאס ברמה גבוהה יותר.

מחצית מהישראלים אופטימיים ביחס לעתיד המדינה יותר מאשר לפני שנה, בעיקר בזכות עלייה בשיעור המשיבים כך מקרב הערבים. רבע היו מהגרים אילו יכלו - ללא שינוי.

ידידות מדינות אחרות לישראל: הודו וגרמניה נתפסות כידידותיות, צרפת ובריטניה לא. הערבים רואים את אירופה הפוך מהיהודים - וסין ורוסיה ידידותיות בעיניהם פי שלושה.

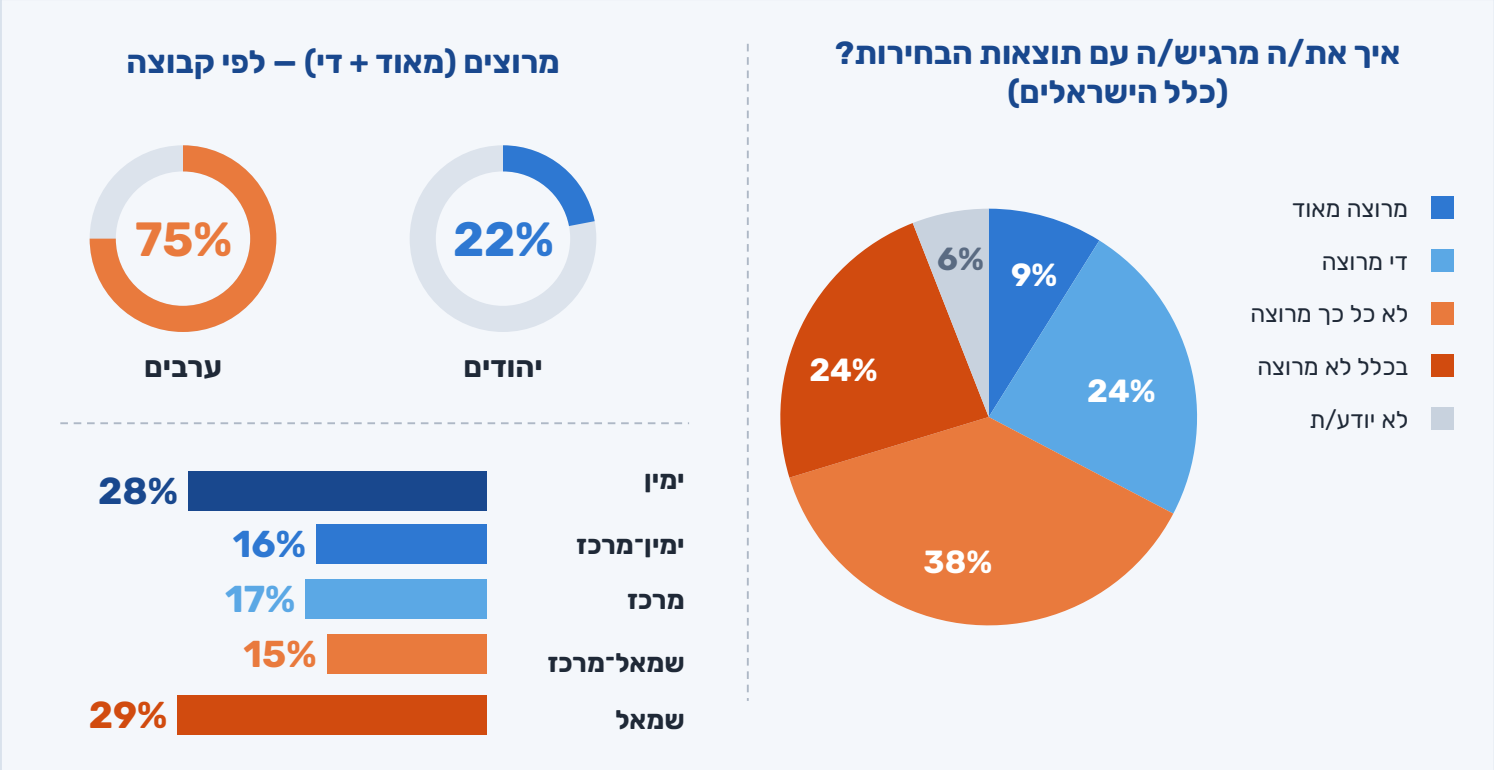
הפילוח האידאולוגי והפילוח לפי דתיות לאורך כל הדו"ח מתייחסים למשיבים היהודים, הפילוח לפי גוש מבוסס על ההצבעה בבחירות 2026.

תוצאות הבחירות

הבחירות לכנסת ה-26 נערכו בסוף אוקטובר 2026. לפי התוצאות שפורסמו, הליכוד היא המפלגה הגדולה (27 מנדטים), אחריה ישר בראשות גדי איזנקוט (21), ביחד בראשות נפתלי בנט (12), הרשימה המשותפת (11), הדמוקרטים (8), רע"מ (8), ישראל ביתנו (7), עוצמה יהודית (7), יהדות התורה (7), ש"ס (6) והציונות הדתית (6). מפלגות הקואליציה היוצאת זכו יחד ב-53 מנדטים, מפלגות גוש השינוי ב-48, והמפלגות הערביות ב-19 - שיא היסטורי, שנבע מזינוק בשיעור ההצבעה ביישובים הערביים ביותר מעשרים אחוזים בהשוואה ל-2022. לאף גוש אין רוב בכנסת בכוחות עצמו, ועל פי התחייבויות שהשמיעו בעבר ראשי הרשימות.

הסקר נערך ימים ספורים לאחרי פרסום התוצאות (1-3 בנובמבר). שישה מכל עשרה ישראלים (59%) אמרו שהחליטו למי להצביע בבחירות "כבר לפני כמה חודשים", חמישית אמרו "בשבועות האחרונים", שמינית "בימים האחרונים" שלפני הבחירות ו-8% אמרו שהחליטו ביום הבחירות עצמו. המחליטים המאוחרים מרוכזים במרכז: מצביעי ביחד הם הקבוצה שהתלבטה הכי הרבה - רק 45% מהם החליטו חודשים מראש, וחמישית (21%) בימים האחרונים - ואילו מצביעי הדמוקרטים (78%) והליכוד (72%) אומרים שהחליטו מזמן.

שביעות רצון מהתוצאה

שני שלישים מהישראלים (62%) לא מרוצים מתוצאות הבחירות, שליש (33%) מרוצים. אבל המספר הכולל מסתיר מאזן שנוצר מעמדות הפוכות של שתי קבוצות. בקרב היהודים שבעה מכל עשרה (73%) אינם מרוצים - 44% "לא כל כך" ו-29% "בכלל לא" - ושיעור אפסי (2%) "מרוצים מאוד". בקרב הערבים שלושה רבעים (75%) מרוצים, ו-37% "מרוצים מאוד": המפלגות הערביות הגיעו לשיא, והקואליציה היוצאת איבדה את הרוב.

בציבור היהודי חוסר שביעות הרצון חוצה מחנות, אך לא מאותן סיבות. בימין המובהק, שגוש המפלגות המייצג אותו נותר בלי רוב, רבע (28%) מרוצים, במרכז ארבעה מכל עשרה "בכלל לא מרוצים", ובקבוצת השמאל, שמיוצגת על ידי שמונה מנדטים של הדמוקרטים, שלושה מכל עשרה (29%) מרוצים - כנראה מאובדן הרוב של הקואליציה. בפילוח לפי מפלגה, הקבוצות המרוצות ביותר הן של מצביעי ש"ס ויהדות התורה (39% ו-33% "די מרוצים"), הכי פחות מרוצים - מצביעי עוצמה יהודית (83% לא מרוצים), ביחד (77%) וישראל ביתנו (80%). שלושה רבעים ממצביעי הליכוד (76%) אינם מרוצים.

איך את/ה מרגיש/ה עם תוצאות הבחירות? (%)

	מרוצה מאוד	די מרוצה	לא כל כך מרוצה	בכלל לא מרוצה	לא יודע/ת
כלל הישראלים	9	24	38	24	6
יהודים	2	20	44	29	5
ערבים	37	38	13	4	8
ימין	2	26	38	29	5
ימין-מרכז	1	15	55	22	7
מרכז	2	15	41	39	3
שמאל-מרכז	0	15	57	26	2
שמאל	4	25	40	27	6

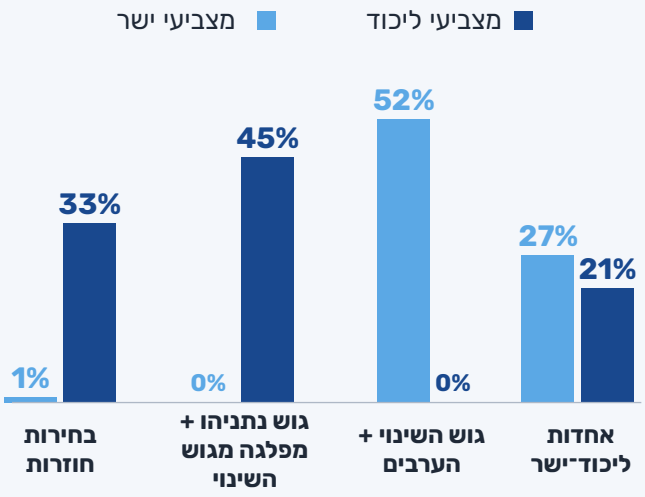
שלושה מכל ארבעה משיבים (75%) סבורים ש"הבחירות האלה היו גורליות וישפיעו מאוד על מצב המדינה - לטוב או לרע", חמישית (19%) סבורים ש"בפועל החיים בארץ לאנשים כמוני לא ישתנו בהרבה". בקרב היהודים תחושת הגורליות עולה ככל שנעים על הסקלה האידיאולוגית מימין לשמאל: בשמאל כמעט כולם (92%) סבורים שהבחירות גורליות, בימין שבעה מכל עשרה (73%). בקרב הערבים שני שלישים (64%), ושלושה מכל עשרה סבורים שחייהם לא ישתנו. באוקטובר, לפני הבחירות, ארבעה מכל עשרה ישראלים אמרו שהבחירות "חשובות מאוד" וארבעה נוספים "חשובות" - שאלה אחרת, אבל תמונה דומה.

איזו ממשלה עכשיו?

איזו ממשלה היית רוצה שתוקם עכשיו? (כלל הישראלים)

גוש השינוי + הערבים	36%
אחדות ליכוד־ישר	23%
גוש נתניהו + מפלגה מגוש השינוי	17%
בחירות חוזרות	14%
גוש השינוי + החרדים	3%
אף אחד / לא יודע/ת	8%

הממשלה הרצויה – מצביעי ליכוד מול מצביעי ישר

אין רוב בכנסת לאף אחד מהגושים, שמאפשר הקמת ממשלה הנשענת על רוב השומר על ההתחייבויות שנתן לבוחרים לפני הבחירות. מה רוצים הבוחרים בנסיבות אלה? ארבעה מכל עשרה ישראלים (36%) רוצים "ממשלה של גוש השינוי בתוספת הערבים", רבע (23%) "ממשלת אחדות של הליכוד וישר עם מפלגות נוספות", שישית (17%) "ממשלה של גוש נתניהו בתוספת מפלגה מגוש השינוי", ושביעית (14%) בעד בחירות חוזרות בקרוב. ממשלת גוש השינוי עם המפלגות החרדיות - אפשרות שגם עליה יש שיח ציבורי ער - זוכה לתמיכת 3% בלבד. בקרב הערבים שלושה רבעים (76%) רוצים את גוש השינוי עם הערבים, בקרב היהודים האפשרויות כמעט שוות: אחדות 27%, גוש השינוי עם הערבים 26%, גוש נתניהו עם מפלגה מגוש השינוי 20%, בחירות חוזרות 17%.

כצפוי, כל מחנה אידיאולוגי רוצה ממשלה אחרת. הימין חצוי בין ממשלת נתניהו עם מפלגה מגוש השינוי (38%) לבין בחירות חוזרות (29%), ורבע (26%) בעד אחדות. הימין-מרכז הוא המחנה היחיד שבו האחדות היא האפשרות המועדפת (41%). במרכז מחצית (50%) רוצים את גוש השינוי עם הערבים, בשמאל-מרכז שישה מכל עשרה, ובשמאל שלושה רבעים (77%). בחירות חוזרות הן אפשרות שמעניינת כמעט רק את הימין - ובמיוחד את החרדים (40%).

הפילוח לפי הצבעה חד יותר. מצביעי הליכוד רוצים ממשלה בראשות נתניהו עם מפלגה מגוש השינוי (45%) או בחירות חוזרות (33%), חמישית בלבד (21%) בעד אחדות עם ישר. מצביעי ישר חצויים בין גוש השינוי עם הערבים (52%) לאחדות עם הליכוד (27%), מצביעי ביחד - 49% ו-38%, מצביעי ישראל ביתנו הם היחידים בגוש השינוי שבהם האחדות מובילה (41%), ורבע מהם (21%) אינם מקבלים אף אפשרות. כלומר: האחדות שרוצה רבע מהציבור אינה רצויה לרוב מצביעי שתי המפלגות שאמורות להרכיב אותה.

מהאפשרויות הבאות, איזו ממשלה היית רוצה שתוקם עכשיו לאור תוצאות הבחירות? (%)

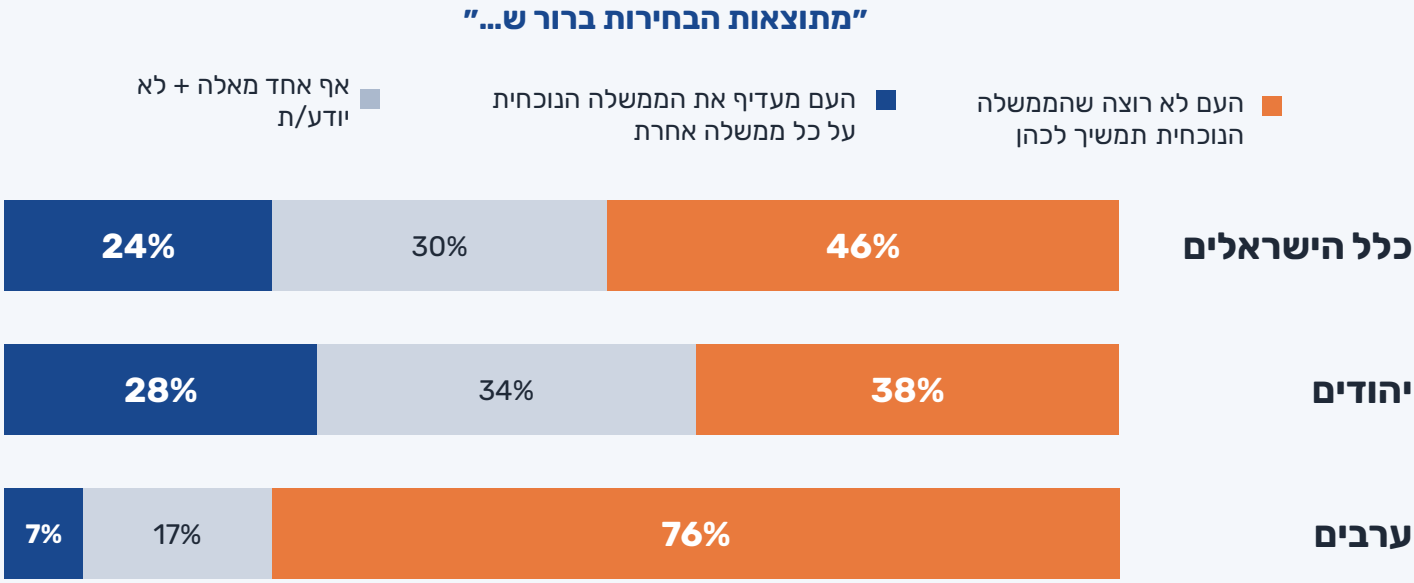
	אחדות ליכוד-ישר	גוש השינוי + המפלגות הערביות	גוש נתניהו + מפלגה מגוש השינוי	בחירות חוזרות	גוש השינוי + המפלגות החרדיות	אף אחד / לא יודע/ת
כלל הישראלים	23	36	17	14	3	8
יהודים	27	26	20	17	3	7
ערבים	4	76	4	2	1	13
ימין	26	3	38	29	2	2
ימין-מרכז	41	13	17	15	7	7
מרכז	25	50	6	8	2	10
שמאל-מרכז	18	61	1	0	3	17
שמאל	8	77	0	0	5	10

הממשלה הרצויה, לפי הצבעה בבחירות 2026 (תשובות יהודים) (%)

	אחדות ליכוד-ישר	גוש השינוי + המפלגות הערביות	גוש נתניהו + מפלגה מגוש השינוי	בחירות חוזרות	גוש השינוי + המפלגות החרדיות	אף אחד / לא יודע/ת
מצביעי ליכוד	21	0	45	33	0	1
מצביעי ישר	27	52	0	1	6	14

ההעדפה שמוצגת בסקר זה עקבית עם מה שנמדד לפני הבחירות. באוקטובר שאלנו האם המשיבים רוצים ש"אחרי הבחירות תוקם ממשלה שבה יושבים גם הליכוד וגם המפלגה הגדולה ביותר בגוש השינוי": רבע (27%) רצו, שישה מכל עשרה (60%) לא. ביולי, בשאלה בנוסח אחר על הקואליציה הרצויה, רבע מהישראלים (27%) בחרו ב"גוש השינוי כולל ערבים". היום, כשהאפשרות ממשית, והתברר שלא בטוח שיש אפשרויות אחרות, ארבעה מכל עשרה בוחרים בה.

איך מפרשים את התוצאה

מחצית מהישראלים (46%) אומרים ש"מתוצאות הבחירות ברור שהעם **לא רוצה** שהממשלה הנוכחית תמשיך לכהן", לעומתם, רבע (24%) סבורים ש"ברור שהעם **מעדיף** את הממשלה הנוכחית על כל ממשלה אחרת", ורבע (26%) לא מקבלים אף אחד מהמשפטים. בקרב היהודים הפרשנות חצויה: 38% "העם **לא** רוצה", 28% "העם **מעדיף**", 30% אף אחד. בקרב הערבים שלושה רבעים (76%) בוחרים בפרשנות הראשונה.

כשהשאלה מנוסחת כהבחנה בין "רוב הציבור הישראלי" ל"רוב הציבור היהודי", התמונה מתהפכת בציבור היהודי: ארבעה מכל עשרה (39%) סבורים שהתוצאה משקפת "תמיכה של **רוב הציבור היהודי** בממשלת נתניהו", ושליש (34%) - "התנגדות של **רוב הציבור הישראלי**". בקרב כלל הישראלים הסדר הפוך: 41% התנגדות, 34% תמיכה. שני המשפטים נכונים חשבונית: 53 מנדטים שקיבלה הקואליציה היוצאת הם רוב בקרב הבוחרים היהודים ומיעוט בקרב כלל האזרחים - כך שהבחירה בין שני המשפטים היא בחירה אידיאולוגית -פוליטית: בימין שני שלישים (68%) בוחרים ב"תמיכה של הציבור היהודי", בשמאל ובשמאל-מרכז שלושה רבעים ויותר ב"התנגדות של הציבור הישראלי", ובימין-מרכז שליש לכל כיוון ושליש שאינם מקבלים אף אחד מהמשפטים.

עם איזה מהמשפטים הבאים את/ה יותר מסכים/ה? (%)

	מתוצאות הבחירות ברור שהעם לא רוצה שהממשלה הנוכחית תמשיך לכהן	מתוצאות הבחירות ברור שהעם מעדיף את הממשלה הנוכחית על כל ממשלה אחרת
כלל הישראלים	46	24
יהודים	38	28
ערבים	76	7
ימין	13	51
ימין-מרכז	36	23
מרכז	60	10
שמאל-מרכז	70	7
שמאל	85	0

"אף אחד מהם" ו"לא יודע/ת" לא מופיעים בטבלה

איזה מהמשפטים הבאים יותר נכון / חשוב בעיניך? (%)

	תוצאות הבחירות משקפות התנגדות של רוב הציבור הישראלי לממשלת נתניהו	תוצאות הבחירות משקפות תמיכה של רוב הציבור היהודי בממשלת נתניהו
כלל הישראלים	41	34
יהודים	34	39
ערבים	70	13
ימין	5	68
ימין-מרכז	31	33
מרכז	59	16
שמאל-מרכז	75	10
שמאל	85	4

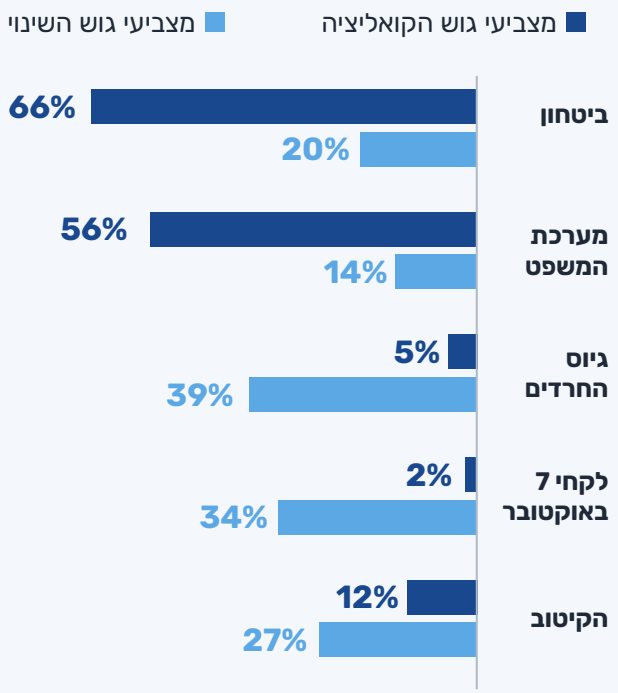
"אף אחד מהם" ו"לא יודע/ת" לא מופיעים בטבלה

האתגרים הדחופים

האתגרים המרכזיים לממשלה הבאה (כלל הישראלים, ניתן לבחור שני אתגרים)

הביטחון: איראן, עזה והצפון	36%
מערכת המשפט והיחסים בין הרשויות	27%
יוקר המחיה והכלכלה	26%
גיוס החרדים והשוויון בנטל	19%
מצב הפשיעה וביטחון הפנים	19%
הקיטוב והפילוג בעם	17%

מצביעי גוש הקואליציה מול מצביעי גוש השינוי (יהודים)

ביקשנו מהמשיבים לסמן עד שני אתגרים מרכזיים שהממשלה הבאה צריכה לפתור לפני הנושאים האחרים, ולא משנה מי יעמוד בראשה. בקרב כלל הישראלים מוביל כצפוי נושא הביטחון - איראן, עזה והצפון (36%), ואחריו ארבעה נושאים מקבלים תמיכה בשיעור דומה: מערכת המשפט והיחסים בין הרשויות (27%), יוקר המחיה (26%), גיוס החרדים והשוויון בנטל (19%) והפשיעה וביטחון הפנים (19%). אבל הממוצע הזה הוא חיבור ממוצע של סדרי יום שונים של קבוצות שונות. בקרב היהודים: ביטחון (43%), מערכת המשפט (34%), גיוס החרדים (23%), ורק 8% הפשיעה. בקרב הערבים: הפשיעה וביטחון הפנים (65%) ויוקר המחיה (62%) - וכל שאר הנושאים יחד אינם מגיעים לעשירית. הביטחון, הנושא הראשון של היהודים, מופיע אצל 7% מהערבים.

האמירה הנכללת בשאלה "לא משנה מי יעמוד בראשה" אינה מבטלת את התשובה על פי מחנה. למצביעי שני הגושים היהודיים רשימות שונות לגמרי של סדר עדיפויות: בקרב מצביעי גוש הקואליציה שני אתגרים בולטים - ביטחון (66%) ומערכת המשפט (56%) - ואת הפקת הלקחים מ-7 באוקטובר וגיוס החרדים כמעט איש אינו מסמן (2% ו-5%). בקרב מצביעי גוש השינוי האתגר הראשון הוא גיוס החרדים (39%), אחריו הפקת הלקחים מ-7 באוקטובר (34%) והקיטוב (27%), ומערכת המשפט מופיעה אצל שביעית בלבד (14%). ביטחון הוא האתגר היחיד שזוכה לשיעור ניכר בשני הגושים, אבל גם ביחס אליו ניכר פער גדול: 66% מול 20%. בקרב החרדים הסדר הוא מערכת המשפט (51%) וביטחון (48%); גיוס החרדים - 14%.

מהנושאים הבאים, מה לדעתך האתגרים המרכזיים ביותר שהממשלה הבאה צריכה לפתור לפני הנושאים האחרים, ולא משנה מי יעמוד בראשה? (%)

	הביטחון: איראן, עזה והצפון	הפקת הלקחים מ-7 באוקטובר	גיוס החרדים והשוויון בנטל	יוקר המחיה והכלכלה	מערכת המשפט והיחסים בין הרשויות	היחסים עם שאר מדינות העולם	הקיטוב והפילוג בעם	המחסור בחיילים ושחיקת מערך המילואים	מצב הפשיעה ובטחון הפנים	אחר
כלל הישראלים	36	16	19	26	27	8	17	7	19	2
יהודים	43	18	23	17	34	9	19	8	8	2
ערבים	7	7	4	62	3	3	10	3	65	0
מצביעי גוש הקואליציה	66	2	5	14	56	2	12	2	8	1
מצביעי גוש השינוי	20	34	39	19	14	14	27	14	8	1
חילוני	34	26	27	17	28	13	20	9	7	2
מסורתי לא דתי	48	17	23	19	29	6	17	10	9	3
מסורתי דתי	45	17	23	15	38	7	17	2	8	0
דתי	57	12	16	15	37	5	23	8	6	2
חרדי	48	2	14	21	51	2	16	3	12	4

*כל משיב סימן עד שני נושאים

שאלה על הנושא שהיה "הכי חשוב **לך** בהצבעה **שלך**" מספרת סיפור דומה בנוסח אישי יותר. בקרב כלל הישראלים: ביטחון (19%), מערכת המשפט (13%), האחריות ל-7 באוקטובר (11%), "השאלה האישית: נתניהו - כן או לא" (10%), הפשיעה (11%) ויוקר המחיה (10%). בקרב היהודים יוקר המחיה - נושא שמוביל לעיתים קרובות בסקרים על "הבעיה החשובה ביותר" - הכריע את הצבעתם של 6% מהמשיבים בלבד, בקרב הערבים, לפחות על פי עדותם בדיעבד, הפשיעה הכריעה את ההצבעה של מחצית (52%) ויוקר המחיה של רבע (25%). בימין ארבעה מכל עשרה הצביעו בגלל הביטחון ורבע בגלל מערכת המשפט; במרכז ובשמאל-מרכז הנושא הראשון הוא האחריות ל-7 באוקטובר. בשמאל (קבוצה קטנה יחסית לאחרות) - נתניהו.

מי יטפל בנשאים החשובים

הצלבה של השאלות על האתגר הדחוף עם השאלות על הממשלה הרצויה מלמדת שמי שסימנו את הביטחון כאתגר דחוף רוצים ממשלה בראשות נתניהו עם מפלגה מגוש השינוי (34%), אחדות (29%) או בחירות חוזרות (24%) - ורק 7% את גוש השינוי עם הערבים. מי שסימנו את הפקת הלקחים מ-7 באוקטובר רוצים ברובם הגדול (62%) קואליציה של גוש השינוי עם הערבים. מי שסימנו את גיוס החרדים חצויים בין אחדות (40%) לגוש השינוי עם הערבים (36%) - ורק 4% מהם מוכנים לממשלת גוש השינוי עם החרדים. מי שסימנו את מערכת המשפט הם הקבוצה שבה שיעור התומכים בבחירות חוזרות הוא הגבוה ביותר (34%): מי שרוצה להמשיך את הרפורמה המשפטית מעדיף סיבוב נוסף על פני ממשלה עם מפלגה מגוש השינוי.

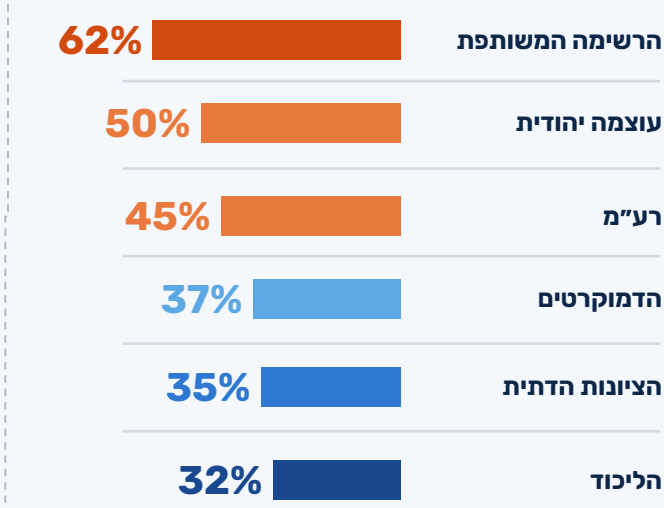
הממשלה הרצויה, לפי האתגר שסומן כדחוף (תשובות יהודים) (%)

	אחדות ליכוד-ישר	גוש השינוי + המפלגות הערביות	גוש נתניהו + מפלגה מגוש השינוי	בחירות חוזרות	גוש השינוי + המפלגות החרדיות	אף אחד / לא יודע/ת
הביטחון: איראן, עזה והצפון	29	7	34	24	3	3
מערכת המשפט והיחסים בין הרשויות	10	19	33	34	3	1
גיוס החרדים והשוויון בנטל	40	36	4	4	4	12
הפקת הלקחים מ-7 באוקטובר	16	62	2	4	3	14
הקיטוב והפילוג בעם	41	31	9	8	5	6
יוקר המחיה והכלכלה	34	22	17	14	2	11

כל שורה מייצגת את התפלגות הממשלה הרצויה בקרב מי שסימנו את האתגר, משיב יכול להופיע בשתי שורות.

אפשרויות להרכב הקואליציה

"בשום אופן לא רוצה בקואליציה" (כלל הישראלים)

לא פוסלים אף מפלגה בקואליציה (כלל הישראלים)

54%	ליכוד + ישר + ביחד (60)
51%	ליכוד + ישר + ביחד + ישראל ביתנו (67)
41%	ליכוד + ישר + החרדים (61)
32%	גוש השינוי + רע"מ + המשותפת (67)
31%	הקואליציה היוצאת + ישר (74)
26%	גוש השינוי + החרדים (61)

ביקשנו מהמשיבים לדמיין שהם הקובעים מי יהיה בקואליציה הבאה באופן הבא: כל משיב ומשיבה סימנו מתוך אחת-עשרה המפלגות שנכנסו לכנסת את כל המפלגות שהם **רוצים** בקואליציה, ואת כל המפלגות ש"בשום אופן" **אינם רוצים** בקואליציה ("אפילו אם המשמעות היא בחירות חוזרות").

המפלגות הרצויות ביותר בכלל הציבור הן שלוש מפלגות גוש השינוי ישר (65%), ביחד (63%) וישראל ביתנו (59%). אחריהן הליכוד (50%), הציונות הדתית (44%) והדמוקרטים (42%). המפלגות הפסולות ביותר הן הרשימה המשותפת (62%), עוצמה יהודית (50%) ורע"מ (45%), את הדמוקרטים פוסלים 37%, את הציונות הדתית 35%, ואת הליכוד ושתי המפלגות החרדיות כשליש כל אחת. שלוש מפלגות גוש השינוי הקרובות למרכז כמעט אינן נפסלות (9%-13%).

בציבור היהודי הפסילה החזקה ביותר היא של שתי המפלגות הערביות (המשותפת 76%, רע"מ 56%), ואחריהן הדמוקרטים (46%) ועוצמה יהודית (44%). בציבור הערבי - עוצמה יהודית (77%), הליכוד (68%) והציונות הדתית (57%), את המפלגות החרדיות פוסלים רק חמישית מהערבים, ואת שלוש מפלגות המרכז והדמוקרטים - 5%-17%. ההבדל בין הגושים היהודיים הוא בעיקר בפסילות: מצביעי גוש הקואליציה פוסלים כמעט פה אחד את שתי המפלגות הערביות ואת הדמוקרטים, וכמעט אינם פוסלים את המפלגות החרדיות. מצביעי גוש השינוי פוסלים את עוצמה יהודית (85%), את המשותפת (57%), ואת כל אחת מהמפלגות החרדיות והציונות הדתית (54%-59%); מחצית מהם (45%) פוסלים גם את הליכוד.

מהרשימה הבאה, סמנ/י את כל המפלגות שאת/ה רוצה שיהיו בקואליציה (%)

	כלל הישראלים	יהודים	ערבים
הליכוד	50	61	6
ש"ס	32	38	10
הציונות הדתית	44	55	0
יהדות התורה	27	32	7
ישראל ביתנו	59	68	22
רע"מ	36	27	71
הרשימה המשותפת	18	5	71
עוצמה יהודית	32	40	0
הדמוקרטים	42	39	54
ביחד	63	69	38
ישר	65	68	53

מהרשימה הבאה, סמנ/י את כל המפלגות שאת/ה בשום אופן לא רוצה שיהיו בקואליציה (אפילו אם המשמעות היא בחירות חוזרות) (%)

	כלל הישראלים	יהודים	ערבים
הליכוד	32	23	68
ש"ס	32	34	22
הציונות הדתית	35	29	57
יהדות התורה	31	34	20
ישראל ביתנו	10	9	17
רע"מ	45	56	5
הרשימה המשותפת	62	76	6
עוצמה יהודית	50	44	77
הדמוקרטים	37	46	5
ביחד	13	14	8
ישר	9	10	5

הפסילות אינן סימטריות. מצביעי הליכוד פוסלים את ישר (22%) ואת ביחד (27%) במידה מתונה, מחצית מצביעי ישר פוסלים את הליכוד (53%), ומצביעי ביחד - שלושה מכל עשרה (30%). כלומר, ממשלת אחדות היא בעיה גדולה יותר לבוחרי ישר מאשר לבוחרי הליכוד. גם ביחס של מצביעי מפלגות גוש השינוי למפלגות אחרות יש הבדלים: מצביעי ישראל ביתנו פוסלים את רע"מ (47%) כמעט כמו את הליכוד (39%), ואת שתי המפלגות החרדיות (61%-68%) יותר מאשר את הליכוד, מצביעי ביחד פוסלים את ש"ס (71%) ויהדות התורה (67%). ומצביעי כל מפלגות הימין פוסלים את הדמוקרטים (83%-100%) כמעט כמו את המפלגות הערביות.

"בשום אופן לא רוצה בקואליציה" – לפי הצבעה (%)

	הליכוד	ש"ס	הציונות הדתית	יהדות התורה	ישראל ביתנו	רע"מ	הרשימה המשותפת	עוצמה יהודית	הדמוקרטים	ביחד	ישר
מצביעי ליכוד	0	2	2	8	14	98	99	3	88	27	22
מצביעי הציונות הדתית	0	14	0	23	8	97	100	0	83	20	6
מצביעי עוצמה יהודית	0	3	0	5	12	95	100	0	89	37	34
מצביעי יהדות התורה	0	0	5	0	19	76	90	10	86	24	5
מצביעי ישר	53	58	62	48	0	15	60	89	4	0	0
מצביעי ביחד	30	71	48	67	0	8	61	84	1	0	0
מצביעי הדמוקרטים	69	47	88	47	0	0	11	95	0	0	0
מצביעי ישראל ביתנו	39	68	40	61	0	47	74	69	5	2	0
מצביעים ערבים	68	22	57	20	17	5	6	77	5	8	5

פירוט ההצבעה למפלגות הוא של משיבים יהודים בלבד.

האם יש 61 שמישהו רוצה?

הפסילות מאפשרות לעשות חשבון: לכל משיב, אילו קואליציות של 61 מנדטים ומעלה אפשר להרכיב בלי אף אחת מהמפלגות שפסל. הישראלי הממוצע פוסל כארבע מפלגות (3.6; יהודים 3.7, ערבים 2.9). לכעשירית מהמשיבים (9%) לא נותרה אפשרות לקואליציה של 61 מושבים: לשאר יש לפחות קואליציה אחת אפשרית - אבל כמעט אף פעם לא אותה קואליציה.

בחנו עשר קואליציות אפשריות תיאורטית, ובדקנו במקרה של כל אחת מהן איזה שיעור מהמשיבים אינו פוסל אף אחת מהמפלגות. רק קואליציה אחת מגיעה למחצית הציבור: הליכוד, ישר, ביחד וישראל ביתנו (67 מנדטים), שאותה אינם פוסלים 51% מהישראלים - 57% מהיהודים, ורבע מהערבים. שלוש המפלגות הראשונות לבדן מגיעות ל-60 מנדטים - מנדט אחד חסר - ואותן אינם פוסלים 54%. ממשלת הליכוד וישר עם החרדים (61 בדיוק) מקובלת על ארבעה מכל עשרה (41%), אבל על 17% בלבד ממצביעי גוש השינוי. הקואליציה היוצאת בתוספת ישר (74 מנדטים) מקובלת על 31% - שבעה מכל עשרה במחנה הקואליציה, כמעט אף אחד (4%) במחנה השינוי, ו-6% מהערבים. ממשלת גוש השינוי עם המפלגות הערביות (67) - הממשלה שארבעה מכל עשרה אמרו שהם רוצים - מקובלת על שליש (32%): שבעה מכל עשרה ערבים, חמישית מהיהודים, ארבעה מכל עשרה ממצביעי גוש השינוי עצמו, ואיש ממצביעי הקואליציה. ממשלת גוש השינוי עם החרדים (61) מקובלת על רבע (26%).

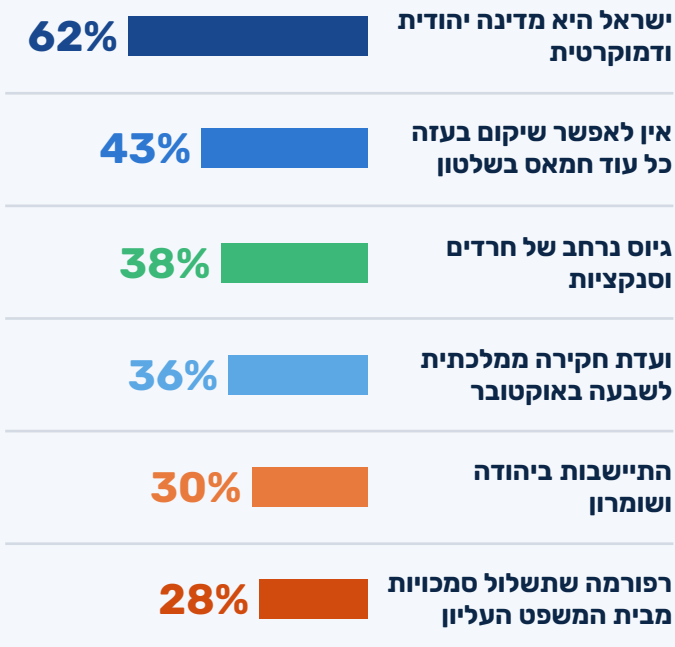
המסקנה: הקואליציה היחידה שאינה נפסלת על ידי רוב המשיבים היא קואליציית מרכז-ימין בלי החרדים, בלי עוצמה יהודית ובלי המפלגות הערביות - כלומר, קואליציה שבה הליכוד יושב עם מפלגות שהתחייבו לא לשבת איתו (שלא לדבר על השאלה מי יהיה ראש ממשלה בקואליציה כזאת, שלא נבחנה בסקר, אבל מן הסתם תשפיע על הנכונות של משיבים לתמוך בקואליציה כזאת). כל קואליציה אחרת שעל הפרק נפסלת מראש על ידי לפחות מחצית מהישראלים. כמובן, ראוי לשים לב גם להבדל בין "רוצים" ל"לא פוסלים": ממשלת גוש השינוי עם הערבים היא הרצויה ביותר (36%) אבל נפסלת על ידי שני שלישים, ממשלת ליכוד-ישר-ביחד-ישראל ביתנו כמעט אינה נפסלת, אבל רוצים אותה במפורש, על כל מרכיביה, פחות מחמישית.

קואליציה	מנדטים	לא פוסלים - כלל הישראלים	יהודים	ערבים	מצביעי גוש הקואליציה	מצביעי גוש השינוי
הקואליציה היוצאת + ישר	74	31%	37%	6%	70%	4%
הקואליציה היוצאת + ביחד	65	28%	33%	6%	63%	4%
ליכוד + ישר + ביחד	60	54%	60%	28%	63%	55%
ליכוד + ישר + ביחד + ישראל ביתנו	67	51%	57%	25%	57%	55%
ליכוד + ישר + החרדים	61	41%	44%	26%	72%	17%
ליכוד + ישר + ביחד + החרדים	73	34%	37%	23%	58%	17%
גוש השינוי + החרדים	61	26%	18%	59%	8%	28%
גוש השינוי + רע"מ + המשותפת	67	32%	22%	70%	1%	41%
גוש השינוי + רע"מ + ש"ס	62	25%	16%	60%	2%	31%
גוש השינוי + הציונות הדתית + החרדים	67	15%	10%	35%	8%	11%

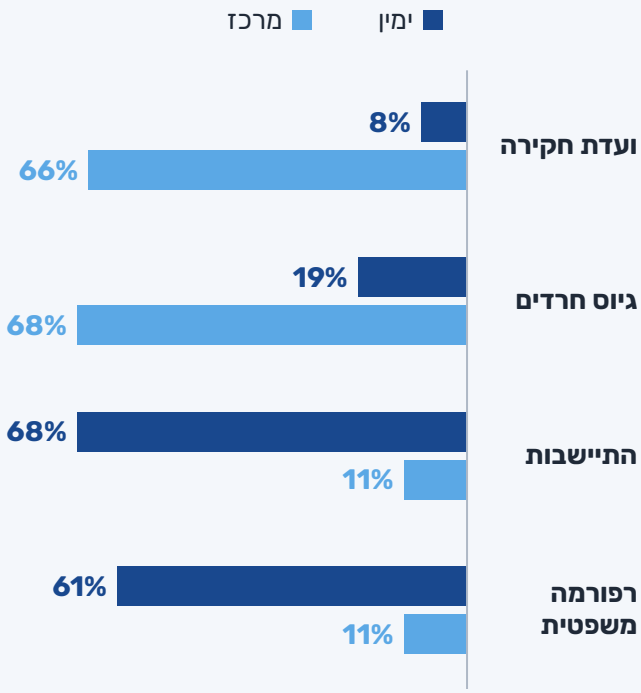
"לא פוסלים" - שיעור המשיבים שלא סימנו אף אחת ממפלגות הקואליציה כמפלגה ש"בשום אופן" אינם רוצים בקואליציה. "החרדים" - ש"ס ויהדות התורה, "גוש השינוי" - ישר, ביחד, הדמוקרטים וישראל ביתנו, "הקואליציה היוצאת" - הליכוד, הציונות הדתית, עוצמה יהודית, ש"ס ויהדות התורה.

העקרונות שמציבים המשיבים

"רק מפלגה שמסכימה לכך תהיה בקואליציה" (כלל הישראלים)

ימין מול מרכז (יהודים)

לצד הפסילה של מפלגות, הצגנו למשיבים תשעה עקרונות וביקשנו מהם לסמן את אלה שמבחינתם "רק מפלגה שמסכימה להם" יכולה להיות חברה בקואליציה. המשיב היהודי הממוצע סימן שלושה, הערבי - אחד. העיקרון המוסכם ביותר הוא ש"ישראל היא מדינה יהודית ודמוקרטית" - שישה מכל עשרה ישראלים (62%) וכשלושה רבעים מהיהודים (74%), בכל המחנות מתנים כניסה לקואליציה בהסכמה לעיקרון זה: 60% בשמאל, 85% בימין-מרכז, בקרב הערבים 13%. אחריו באים שני עקרונות שנתמכים בקרב מצביעי גוש השינוי: גיוס נרחב של חרדים וסנקציות על מי שלא מתגייס (38% מהישראלים, 43% מהיהודים, 71% בשמאל-מרכז, 68% במרכז, 19% בימין) וועדת חקירה ממלכתית לשבעה באוקטובר (36% מכלל הישראלים, 38% מהיהודים, 81% בשמאל, 66% במרכז, 8% בימין). העקרונות של תומכי קואליציית גוש הימין ממוקדים יותר: אין לאפשר שיקום בעזה כל עוד חמאס בשלטון (43% מהישראלים, 69% בימין, 17% בשמאל), תמיכה בהתיישבות (30% מהישראלים, 68% בימין, 1% בשמאל-מרכז) ורפורמה שתשלול סמכויות מבית המשפט העליון (28% מהישראלים, 61% בימין, 0% בשמאל-מרכז). האפשרות ההפוכה של התנגדות לרפורמה כתנאי זוכה ל-19% (52% בשמאל), התנגדות להתיישבות - 8% (28% מהערבים), פטור לחרדים - 12%, ובקרב החרדים עצמם מחצית (45%) - לצד תמיכה בהתיישבות (61%) וברפורמה (60%), שהחרדים מציבים כתנאי בדומה למצביעי מפלגות הימין.

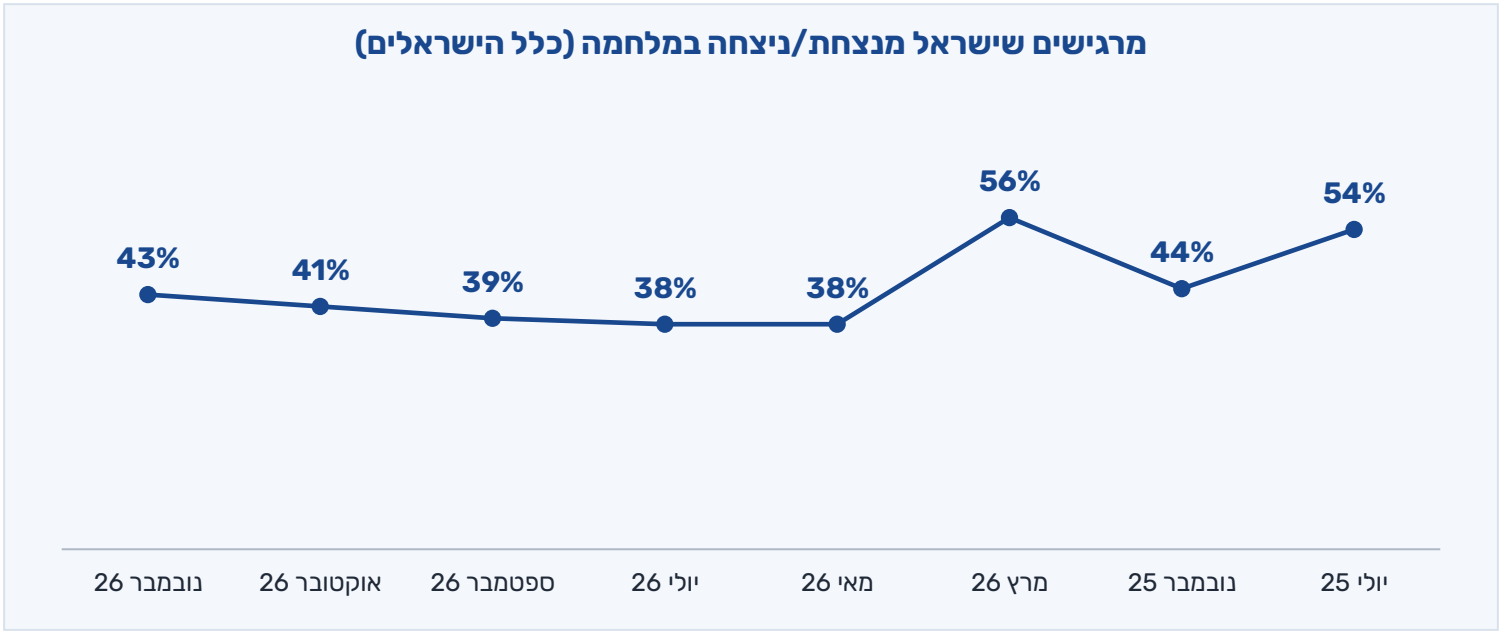
גם כאן התנאים מצטברים לכדי קואליציה שאינה קיימת. רבע מהישראלים (26%) דורשים גם ועדת חקירה ממלכתית וגם גיוס חרדים - שני תנאים שאף מפלגה בקואליציה היוצאת אינה רוצה בהם, רבע (23%) דורשים גם תמיכה בהתיישבות וגם רפורמה משפטית - שלא כל המפלגות בגוש השינוי רוצות בהם.

העקרונות שרק מפלגה שמסכימה להם יכולה להיות בקואליציה (%)

	ישראל היא מדינה יהודית ודמוקרטית	אין לאפשר שיקום בעזה כל עוד חמאס בשלטון	התיישבות ביהודה ושומרון	נגד התיישבות ביהודה ושומרון	וועדת חקירה ממלכתית לשבעה באוקטובר	גיוס נרחב/מלא של חרדים וסנקציות על מי שלא מתגייס	פטור נרחב/מלא לחרדים שלומדים תורה	רפורמה שתשלול חלק מסמכויות בית המשפט העליון	נגד רפורמה שתשלול חלק מסמכויות בית המשפט העליון
כלל הישראלים	62	43	30	8	36	38	12	28	19
יהודים	74	53	38	3	38	43	14	34	18
ערבים	13	5	0	28	31	17	2	3	19
ימין	72	69	68	0	8	19	24	61	5
ימין-מרכז	85	55	34	0	38	48	12	33	10
מרכז	74	42	11	4	66	68	3	11	33
שמאל-מרכז	68	31	1	5	73	71	3	0	38
שמאל	60	17	0	21	81	59	7	0	52
חילוני	75	44	22	6	60	59	7	21	32
מסורתי לא דתי	85	59	43	1	32	43	14	40	11
מסורתי דתי	74	57	40	2	23	36	18	38	11
דתי	71	63	56	1	16	32	12	45	6
חרדי	57	59	61	0	2	3	45	60	3

"לא מסכים/ה עם אף תנאי" ו"לא יודע/ת" לא מופיעים בטבלה

ניצחון במלחמה

ארבעה מכל עשרה ישראלים (43%) מרגישים שישראל מנצחת או ניצחה במלחמה שהחלה באוקטובר 2023 בכלל החזיתות (דירוג 4 או 5 בסולם של 1 עד 5) - עלייה קלה לעומת אוקטובר (41%) וספטמבר (39%), והרמה הגבוהה ביותר מאז אפריל. בקרב היהודים מחצית (49%; 46% באוקטובר), בקרב הערבים חמישית (20%; 24% באוקטובר). כבכל חודש, התחושה אינה אחידה ומשתנה על פי הזדהות פוליטית: שלושה רבעים מהימין (77%), מחצית מהימין-מרכז (52%), חמישית מהמרכז (20%) ופחות מזה בשמאל-מרכז ובשמאל. העלייה החודש היא בימין-מרכז ובימין; המרכז והשמאל לא זזו.

אנא דרג/י מ-1 עד 5 (כאשר 1 זה "בכלל לא" ו-5 זה "לגמרי") כמה את/ה מרגיש/ה שישראל מנצחת ו/או ניצחה במלחמה באופן כללי (הכוונה למלחמה בכלל החזיתות שהחלה ב-7 באוקטובר) (%)

	1 בכלל לא	2	3	4	5 לגמרי
כלל הישראלים - יולי 2025	10	12	24	39	15
כלל הישראלים - נובמבר 2025	15	13	28	25	19
כלל הישראלים - מרץ 2026	7	10	27	28	28
כלל הישראלים - מאי 2026	22	14	26	22	16
כלל הישראלים - יולי 2026	24	17	21	23	15
כלל הישראלים - ספטמבר 2026	21	16	24	23	16
כלל הישראלים - אוקטובר 2026	23	14	22	22	19
כלל הישראלים - נובמבר 2026	17	13	27	25	18
יהודים - נובמבר 2026	13	12	26	29	20
ערבים - נובמבר 2026	34	15	31	9	11

מלבד שאלת הניצחון הכללית, החודש שאלנו בנפרד על שתי חזיתות. תחושת הניצחון במלחמה עם חמאס (42% מהישראלים; 47% מהיהודים) דומה לתחושה הכללית. תחושת הניצחון במלחמה עם איראן נמוכה יותר - 38% מהישראלים, 43% מהיהודים - וזו ירידה חדה לעומת יולי 2025, מיד אחרי המערכה האחרונה, כאשר כמעט שלושה מכל ארבעה מהיהודים (72%) הרגישו שישראל ניצחה באיראן, הרבה יותר מאשר במלחמה בכלל (53%). שנה וחצי אחרי, הסדר התהפך: המערכה באיראן נתפסת כחוליה חלשה בכלל הישגי המלחמה. הירידה בתחושת ההישג מול איראן חוצה מחנות: בימין שני שלישים (68%) מרגישים ניצחון באיראן, לעומת 77% במלחמה בכלל. בקרב הערבים שלוש החזיתות נראות אותו דבר - חמישית מרגישים ניצחון בכל אחת.

מרגישים שישראל ניצחה (דירוג 4+5) (%)

	במלחמה בכלל החזיתות	במלחמה עם איראן	במלחמה עם חמאס
כלל הישראלים	43	38	42
יהודים	49	43	47
ערבים	20	19	22
ימין	77	68	68
ימין-מרכז	52	44	53
מרכז	20	17	25
שמאל-מרכז	16	12	16
שמאל	11	11	10

מתאימים ומפוצלים

תחושת הניצחון מול איראן ומול חמאס
(יהודים)

ניצחון בשתי החזיתות	34%
ניצחון בחמאס בלבד	13%
ניצחון באיראן בלבד	9%
אין ניצחון באף אחת	21%

רוצים ממשלת אחדות ליכוד־ישר
(יהודים)

ניצחון בשתי החזיתות	24%
ניצחון בחמאס בלבד	39%
ניצחון באיראן בלבד	42%
אין ניצחון באף אחת	17%

האם הישראלים מבחינים בין החזיתות, או שתחושת הניצחון היא תחושה אחת שמוחלת על כל שאלה הנוגעת למלחמה? מחצית מהישראלים (53%; יהודים 48%, ערבים 73%) נתנו להישג באיראן ומול חמאס דירוג זהה, ולעשירית בלבד מהם (10%) נמצא פער של שתי דרגות ומעלה בדירוג שתי החזיתות. המתאם בין שני הדירוגים גבוה, ותחושת הניצחון "הכללית" קרובה מעט יותר לדירוג חמאס מאשר לדירוג איראן. בחלוקה לארבעה טיפוסים, שליש מהיהודים (34%) מרגישים ניצחון בשתי החזיתות, חמישית (21%) אינם מרגישים ניצחון באף אחת, ורק כחמישית "מפוצלים": 13% מרגישים ניצחון מול חמאס ולא באיראן, 9% באיראן ולא מול חמאס. בקרב הערבים ארבעה מכל עשרה (44%) אינם מרגישים ניצחון באף חזית, ושיעור בעלי הדעה המפוצלת נמוך עוד יותר (9%).

כאמור, מי שכן מבחין - מבחין לכיוון דירוג גבוה יותר של ההישג מול חמאס. בכלל הישראלים 28% דירגו את חמאס גבוה מאיראן ו-19% את איראן גבוה מחמאס; במרכז הפער גדול במיוחד (41% מול 15%). הקבוצה היחידה שבה איראן עדיין נתפסת כניצחון הגדול יותר היא הדתיים (32% מול 23%).

הטיפוסים העקביים בעמדתם מתואמים עם מחנות אידיאולוגיים: מי שמרגישים ניצחון בשתי החזיתות הם כמעט כולם מצביעי גוש הקואליציה (87%), שני שלישים מהם ימין, ושישה מכל עשרה "מאוד אופטימיים" ביחס לעתיד המדינה; מי שאינם מרגישים ניצחון באף אחת הם כמעט כולם מצביעי גוש השינוי (79%), שלושה מכל ארבעה חילונים, ושני שלישים (64%) רוצים ממשלה של גוש השינוי עם הערבים. ה"מפוצלים", לעומת זאת, אינם שייכים למחנה מובהק: הם נחלקים כמעט שווה בשווה בין שני הגושים (מרגישי ניצחון בחמאס בלבד - 43% קואליציה, 45% שינוי; באיראן בלבד - 44% ו-36%), והם הקבוצה היחידה שבה הממשלה הרצויה היא ממשלת אחדות (39% ו-42%, לעומת 24% בקרב העקביים מימין ו-17% בקרב העקביים משמאל). ההבדל ביניהם: מי שמרגישים ניצחון באיראן בלבד נוטים ימינה ודתיים יותר (56% ימין, שליש דתיים), ומי שמרגישים ניצחון מול חמאס בלבד הם ציבור של מרכז וימין-מרכז, חילוני ומסורתי, ולא מרוצה מתוצאת הבחירות (81%). במילים אחרות: תחושת הניצחון המפוצלת היא סימן ההיכר של הציבור שאינו שייך במובהק לאף גוש.

תחושת הניצחון מול איראן ומול חמאס (%)

	ניצחון בשתי החזיתות	ניצחון בחמאס בלבד	ניצחון באיראן בלבד	אין ניצחון באף אחת	דירוג זהה לשתיהן	חמאס גבוה מאיראן	איראן גבוה מחמאס
כלל הישראלים	30	11	8	26	53	28	19
יהודים	34	13	9	21	48	30	22
ערבים	16	6	3	44	73	20	8
ימין	55	12	12	4	53	24	23
ימין-מרכז	39	14	5	17	49	28	23
מרכז	10	14	7	33	44	41	15
שמאל-מרכז	4	12	8	43	36	36	28
שמאל	2	7	9	65	46	36	18
חילוני	20	11	5	36	47	35	18
מסורתי לא דתי	41	18	7	17	48	30	22
מסורתי דתי	42	13	13	13	53	27	20
דתי	42	11	16	6	44	23	32
חרדי	59	14	14	0	56	25	20
מצביעי גוש הקואליציה	67	12	9	1	57	25	18
מצביעי גוש השינוי	5	13	8	39	41	38	21

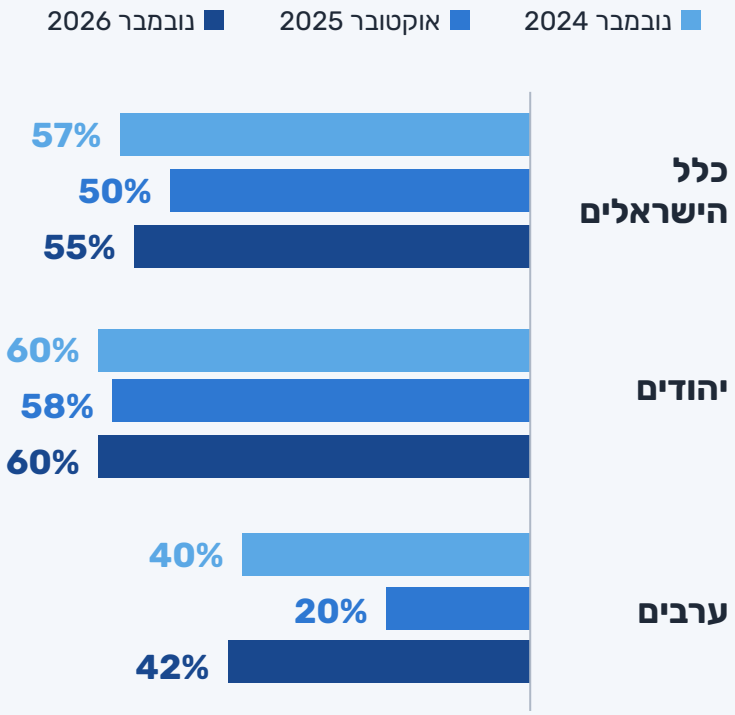
"ניצחון" - דירוג 4-5; "אין ניצחון" - 1-2

תחושת הניצחון מול איראן ומול חמאס (%)

	ניצחון בשתי החזיתות	ניצחון בחמאס בלבד	ניצחון באיראן בלבד	אין ניצחון באף אחת
יהודים	34	13	9	21
מזדהים כימין	67	39	56	8
מזדהים כמרכז, שמאל-מרכז או שמאל	5	36	31	74
מצביעי גוש הקואליציה	87	43	44	0
מצביעי גוש השינוי	7	45	36	79
חילונים	26	38	25	75
דתיים וחרדים	42	28	48	5
רוצים ממשלת אחדות ליכוד-ישר	24	39	42	17
רוצים ממשלת גוש השינוי + הערבים	0	19	8	64
"מאוד אופטימיים"	61	13	36	9
לא מרוצים מתוצאות הבחירות	67	81	64	74

אופטימיות והגירה

אופטימיים ביחס לעתיד המדינה (מאוד + קצת)

"הייתי מהגר/ת אילו הייתה אפשרות" – לפי אידאולוגיה

כלל הישראלים	25%
ימין	9%
ימין־מרכז	20%
מרכז	35%
שמאל־מרכז	39%
שמאל	43%

מחצית מהישראלים (55%) אופטימיים ביחס לעתיד המדינה - 26% "מאוד" ו-29% "קצת" - בדומה למצב (50%) באוקטובר 2025 וקצת פחות מהמצב בנובמבר 2024 (57%). בקרב היהודים האופטימיות יציבה: שישה מכל עשרה (60%), כמו לפני שנה (58%) ולפני שנתיים (60%). השינוי הוא בקרב הערבים: אחרי צניחה מ-40% אופטימיים בנובמבר 2024 ל-20% באוקטובר 2025, הם חזרו החודש ל-42% - ומחצית מהם (50%) היו "מאוד פסימיים" לפני שנה, לעומת רבע (23%) היום. גם אצל היהודים חל שינוי בדירוג עוצמת האופטימיות: שיעור ה"מאוד אופטימיים" ירד מ-36% ל-31%, ושיעור ה"מאוד פסימיים" ירד מ-19% ל-13%.

כבעבר, האופטימיות היא עניין של מחנה אידיאולוגי ושל רמת דתיות: בימין שמונה מכל עשרה (79%) אופטימיים, בשמאל שליש (35%), בקרב החרדים 84%, בקרב החילונים 42%. האופטימיות קשורה קשר הדוק לתחושת הניצחון במלחמה: בקרב יהודים שמרגישים שישראל ניצחה, שמונה מכל עשרה (79%) אופטימיים, בקרב מי שאינם מרגישים כך - שליש (36%), ורבע "מאוד פסימיים".

בהערכה כללית, האם את/ה אופטימי/ת או פסימי/ת ביחס לעתידה של מדינת ישראל? (%)

	מאוד אופטימי/ת	קצת אופטימי/ת	קצת פסימי/ת	מאוד פסימי/ת	לא יודע/ת
כלל הישראלים - נובמבר 2024	33	24	22	19	3
כלל הישראלים - אוקטובר 2025	30	20	22	25	1
כלל הישראלים - נובמבר 2026	26	29	25	15	4
יהודים - מרץ 2024	31	25	26	16	2
יהודים - נובמבר 2024	37	23	22	16	2
יהודים - אוקטובר 2025	36	22	22	19	1
יהודים - נובמבר 2026	31	29	24	13	3
ערבים - נובמבר 2024	13	27	22	29	10
ערבים - אוקטובר 2025	8	12	25	50	4
ערבים - נובמבר 2026	9	33	29	23	7

אופטימיות ופסימיות - לפי דתיות (%)

	מאוד אופטימי/ת	קצת אופטימי/ת	קצת פסימי/ת	מאוד פסימי/ת
חילוני	18	24	31	22
מסורתי לא דתי	26	32	25	13
מסורתי דתי	46	29	22	2
דתי	40	39	16	3
חרדי	61	23	12	2

לא כולל "לא יודע/ת"

גם הרצון להגר החוצה מישראל לא השתנה משמעותית לעומת ממצאים קודמים. רבע מהישראלים (25%) מסכימים ש"אם הייתה לי אפשרות מעשית להגר לחו"ל, הייתי עושה זאת" - 11% "מאוד" ו-14% "קצת" - כמו באוקטובר 2025 (25%) ובנובמבר 2024 (27%). מחצית (54%) "בכלל לא מסכימים". בקרב היהודים חמישית (22%) היו מהגרים, בקרב הערבים ארבעה מכל עשרה (39%) - ורבע מהם (24%) "מאוד מסכימים" שהיו מהגרים, פי שלושה מהיהודים (8%). בציבור היהודי הפער בין המחנות האידיאולוגיים גדול מאוד: בימין 9% היו מהגרים, בימין-מרכז חמישית, במרכז שליש (35%), ובשמאל ובשמאל-מרכז ארבעה מכל עשרה; בקרב החילונים ארבעה מכל עשרה (38%), בקרב הדתיים 5%. בדומה לאופטימיות, הרצון להגר עקבי עם תחושת הניצחון במלחמה: בקרב יהודים שאינם מרגישים שישראל ניצחה מחצית (51%) היו מהגרים; בקרב מי שמרגישים ניצחון - 7%.

מסכים/ה או לא מסכים/ה: "אם הייתה לי אפשרות מעשית להגר לחו"ל, הייתי עושה זאת" (%)

	מאוד מסכים/ה	קצת מסכים/ה	לא מסכים/ה ולא לא-מסכים/ה	קצת לא מסכים/ה	בכלל לא מסכים/ה	לא יודע/ת
כלל הישראלים - נובמבר 2024	13	14	9	9	52	3
כלל הישראלים - אוקטובר 2025	11	14	9	9	55	2
כלל הישראלים - נובמבר 2026	11	14	8	8	54	4
יהודים - נובמבר 2024	13	13	9	10	52	3
יהודים - אוקטובר 2025	9	13	7	9	60	3
יהודים - נובמבר 2026	8	14	8	8	59	3
ערבים - נובמבר 2024	8	20	11	7	50	4
ערבים - אוקטובר 2025	20	19	16	8	37	0
ערבים - נובמבר 2026	24	15	9	10	37	5

"אם הייתה לי אפשרות מעשית להגר לחו"ל, הייתי עושה זאת" - לפי מחנה (%)

	מאוד מסכים/ה	קצת מסכים/ה	לא מסכים/ה ולא לא-מסכים/ה	קצת לא מסכים/ה	בכלל לא מסכים/ה
ימין	2	7	5	6	79
ימין-מרכז	8	12	6	8	64
מרכז	14	21	15	8	36
שמאל-מרכז	12	27	14	11	28
שמאל	21	22	11	13	32

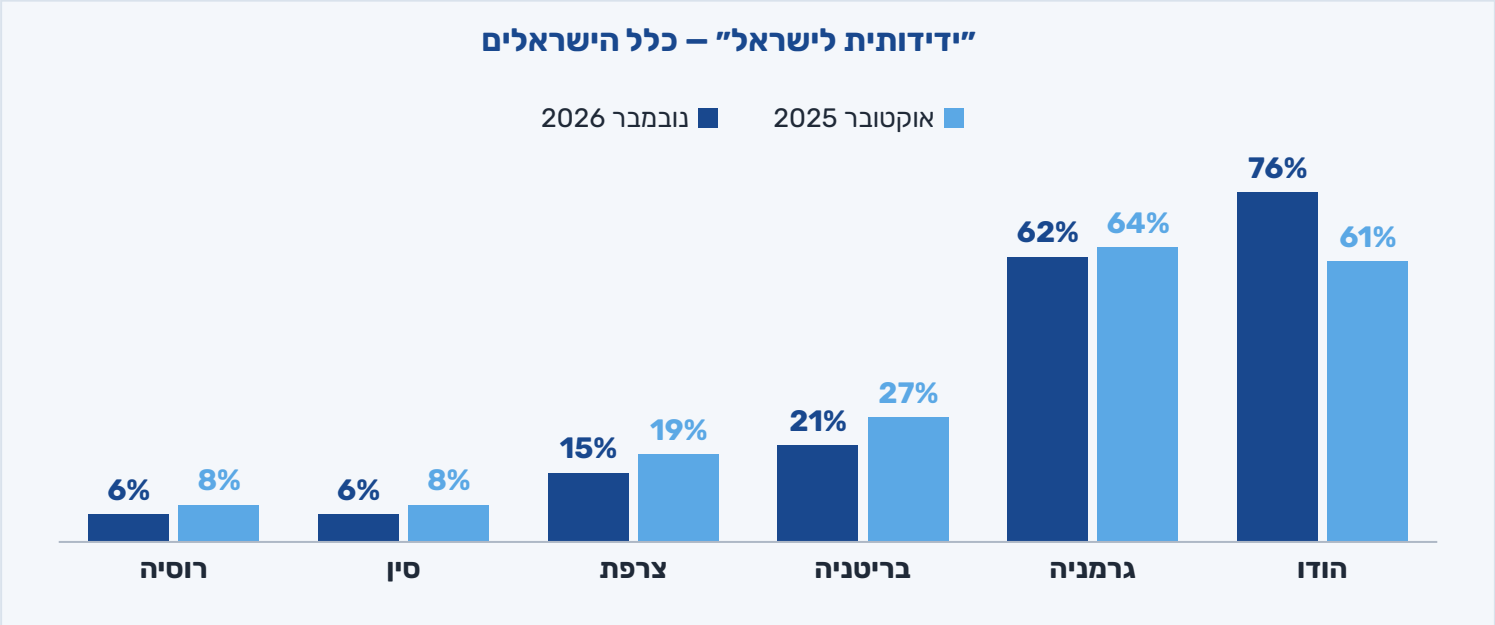
לא כולל "לא יודע/ת"

מחצית מהישראלים (46%) מכירים ישראלים ש"בגלל המצב שוקלים לעבור לגור בחו"ל" - 18% "מכירים הרבה כאלה" ו-28% "קצת" – בדומה ל-51% באוקטובר 2025. בקרב היהודים ארבעה מכל עשרה (40%; 44% לפני שנה, 47% לפני שנתיים), ושיעור מי ש"בכלל לא מכירים כאלה" עולה בהדרגה: 23% בנובמבר 2024, 29% באוקטובר 2025, 37% אומרים כך היום. בקרב הערבים שבעה מכל עשרה (69%; 79% לפני שנה). בשמאל שלושה רבעים מכירים ישראלים כאלה; בימין - שביעית.

נכון או לא נכון: "אני מכיר/ה ישראלים שבגלל המצב שוקלים לעבור לגור בחו"ל" (%)

	נכון, מכיר/ה הרבה כאלה	די נכון, מכיר/ה קצת כאלה	די לא נכון, כמעט לא מכיר/ה כאלה	בכלל לא נכון, לא מכיר/ה כאלה	לא יודע/ת
כלל הישראלים - אוקטובר 2025	22	29	19	25	5
כלל הישראלים - נובמבר 2026	18	28	15	32	7
יהודים - נובמבר 2024	17	30	27	23	3
יהודים - אוקטובר 2025	16	28	22	29	5
יהודים - נובמבר 2026	14	26	18	37	5
ערבים - אוקטובר 2025	46	33	6	10	6
ערבים - נובמבר 2026	34	35	3	13	16

מדינות ידידותיות ולא ידידותיות

זו השנה השלישית שבה אנחנו שואלים על היחס של שש מדינות לישראל. האם הן ידידותיות או לא ידידותיות. הודו וגרמניה נתפסות כידידותיות, וכל השאר המופיעות ברשימה - לא. שלושה מכל ארבעה מהישראלים (76%) רואים בהודו מדינה ידידותית, עלייה ניכרת לעומת אוקטובר 2025 (61%); בקרב היהודים שמונה מכל עשרה (83%; 65% לפני שנה). שני שלישים (62%) רואים כך את גרמניה - כמו לפני שנה (64%), והרבה פחות מנובמבר 2024 (80%). הירידה בדירוג של בריטניה וצרפת נמשכת: בריטניה ידידותית בעיני חמישית (21%; 45% בנובמבר 2024, 27% באוקטובר 2025), וצרפת בעיני 15% (27%, 19%). בקרב היהודים צרפת ידידותית בעיני 8% בלבד, ושני שלישים (67%) רואים בה מדינה לא ידידותית; בריטניה - 13% ו-52%. סין ורוסיה נתפסות כלא ידידותיות (43% ו-61%) וכידידותיות על ידי 6% כל אחת.

הערבים רואים את מדינות העולם בתמונת ראי. צרפת ידידותית בעיני ארבעה מכל עשרה ערבים (42%) ובריטניה בעיני מחצית (55%), לעומת 8% ו-13% מהיהודים; סין ורוסיה ידידותיות בעיני חמישית מהערבים (20% ו-17%) לעומת 3% מהיהודים; ורק הודו וגרמניה פחות ידידותיות בעיניהם (50% ו-56%) מאשר בעיני היהודים. בקרב הערבים חל שינוי לעומת המצב לפני שנה: צרפת ובריטניה ירדו (48% ל-42%, 60% ל-55%), וסין ורוסיה ירדו בחדות (29% ל-20%, 32% ל-17%). בציבור היהודי ההבדל בין המחנות הוא בעיקר ביחס למדינות אירופה: בשמאל שליש (32%) רואים בצרפת מדינה ידידותית, בימין 2%; את גרמניה כמעט כל השמאל (94%) ופחות ממחצית הימין (45%). ביחס להודו, סין ורוסיה הפערים קטנים.

שיעור הסבורים שהמדינה "ידידותית" לישראל (%)

	נובמבר 2024	אוקטובר 2025	נובמבר 2026
כלל הישראלים - הודו	–	61	76
כלל הישראלים - גרמניה	80	64	62
כלל הישראלים - בריטניה	45	27	21
כלל הישראלים - צרפת	27	19	15
כלל הישראלים - סין	–	8	6
כלל הישראלים - רוסיה	–	8	6
יהודים - הודו	–	65	83
יהודים - גרמניה	83	64	64
יהודים - בריטניה	39	19	13
יהודים - צרפת	19	12	8
יהודים - סין	–	2	3
יהודים - רוסיה	–	3	3
ערבים - הודו	–	45	50
ערבים - גרמניה	68	65	56
ערבים - בריטניה	70	60	55
ערבים - צרפת	61	48	42
ערבים - סין	–	29	20
ערבים - רוסיה	–	32	17

שיעור הסבורים שהמדינה ידידותית לישראל - נובמבר 2026 (%)

	הודו	גרמניה	בריטניה	צרפת	סין	רוסיה
כלל הישראלים	76	62	21	15	6	6
יהודים	83	64	13	8	3	3
ערבים	50	56	55	42	20	17
ימין	89	45	4	2	3	5
ימין-מרכז	86	69	10	4	2	2
מרכז	75	73	13	7	4	1
שמאל-מרכז	76	88	29	21	2	0
שמאל	66	94	41	32	2	5

נתוני סקר מדד החברה הישראלית של המכון למדיניות העם היהודי (JPPI) נאספו ב-3-1 בנובמבר 2026, מיד אחרי פרסום תוצאות הבחירות, באמצעות הפאנל של אתר המדד במגזר היהודי (1,787 משיבים שמהם נדגמו 600 באופן אקראי לפי מכסות הצבעה בבחירות 2026, והנתונים שוקללו על פי הצבעה ודתיות), ובמגזר הערבי באמצעות חברת אפקאר (205 מרואיינים, כשני שלישים באופן אינטרנטי וכשליש באופן טלפוני). הנתונים נותחו ושוקללו כדי לייצג את עמדת אוכלוסיית הבוגרים בישראל. שמואל רוזנר ונח סלפקוב עורכים את מדד JPPI לחברה הישראלית. תחקיר, הפקה וסיוע בכתיבה: יעל לוינובסקי. יעוץ סטטיסטי: פרופ׳ דוד שטיינברג.